

Medlemsblad for foreningen Retten til Liv

LIV

18. ÅRGANG ■ NR. 3 ■ OKTOBER 2015

Abortlinien

Vi vil gerne være kendt 3

Kampagnen der udfordrede mænd 5

Hvad kan du gøre? 8

Gode hensigter omsat til handling 10

Abort - dårlig idé eller forkert? 15

Retten til Liv vil:

forsvare det ufødte menneskes enestående værdi og ukrænkelige ret til livet.

kæmpe imod dansk lovgivning, der tillader drab på ufødte.

arbejde for bedre støtte til den uplanlagt gravide, der står i en sårbar situation.

hjælpe kvinder, som lider efter en abort.

undervise: Der er brug for viden om fosterets udvikling, det kristne menneske-

syn og etiske problemstillinger i forbindelse med abort. Vi tilbyder derfor undervisning og foredrag og producerer relevante materialer.

skabe debat: Abortsagen må ikke blive glemt. Alle opfordres til at tage aktivt del. Vi sætter den fri abort til debat. Vi arrangerer høringer og konferencer og deltager aktivt og målrettet i debatten i dagspressen og på internettet.

demonstrere: Når ord ikke rækker længere, må man gå på gaden. Vi ønsker med symbolske handlinger og billeder at vække vort folk til at se abortens barske virkelighed i øjnene og tage ansvar for det ufødte barn.

rådgive: Ingen skal stå alene i valget mellem barn eller abort. Derfor driver foreningen Abortlinien, hvor der hver aften er mulighed for anonym telefonrådgivning samt tilbud om at knytte kontakt til netværk for den sårbare gravide/mor.

Retten til liv

Sekretariatet
Cedervej 1, Stjær
8464 Galten

Medlemsskab

Årskontingent:
Enlige kr. 125,-
Ægtepar kr. 200,-
Unge under 18 år
og studerende kr. 75,-
Giro: +1-923-8417
Netbank: Handelsbanken 7625 1359220

Redaktion

Søren Stidsen, Vibe Hellmund og Ellen Højlund
Wibe (redaktør)

Grafisk design: Graphic Care
Tryk: Øko-Tryk
Oplag: 2.000 stk.
ISSN: 1902-4967

Sekretariatet

Landssekretær
Ellen Højlund Wibe
Cedervej 1, Stjær,
8464 Galten
Tlf. 47 52 44 84
jegvilleve@rettentilliv.dk

Abortlinien

Abortliniekoordinator
Anne-Mette Amorsen
Sct. Jørgens Bakke 4
7500 Holstebro
Tlf. 91 89 04 83
koordinator@abortlinien.dk

Telefonrådgivning: 48 39 48 48
åben hver dag mellem kl. 19.00 og 22.30.
Brevkasse: www.abortlinien.dk/brevkasse
Mailrådgivning: post@abortlinien.dk
www.abortlinien.dk

www.rettentilliv.dk

Kommunikation/web

Kommunikationssekretær
Kerstin Hoffmann
Ørslevklostervej 76
7840 Højslev
Tlf. 97 52 04 94
web@rettentilliv.dk

Økonomi

Regnskabsfører
Bodil Kousgaard Fomsgaard
Oldagerparken 32
6900 Skjern
Tlf. 97 35 44 43
bodilfomsgaard@gmail.com

Bestyrelse

Formand: Per Damgaard Pedersen, sognepræst, tlf. 24 40 48 28
Næstformand: Anders Peder Ryttersgaard Rønn, lærer, tlf. 26 36 98 20
Ove Nielsen, plejehjemsleder, tlf. 97 35 21 66
Hanne Kjærgård Rønn, jordemoderstuderende, tlf. 60 46 78 28
Karina Borchers Andersen, socialrådgiver, tlf. 22 25 84 59
Jens Vindum, økonomichef, tlf. 61 33 83 92
Jakob Carl Christensen, efterskoleforstander, tlf. 30 13 17 14

Vi vil gerne være kendte

En af de store glæder ved at være med i Retten til Liv er, at der er så mange frivillige. Nogen, der giver en hånd. Nogen, der folder deres hænder. Begge dele skal til.

Nu er der igen noget, vi gerne vil spørge om. Det er, om du har mulighed for at hjælpe med at gøre Abortlinien kendt.

Selve arbejdet foregår i det skjulte. I det her tomands-rum, hvor en kvinde taler med en af vores rådgivere.

Men det skal ud i det åbne, at der findes en Abortlinje. Ellers nytter det ikke.

Vi har i den seneste tid oplevet et lille fald i antallet af opkald til vores rådgivere. Det er bekymrende. Hvis det skyldtes, at der er et fald i antallet af kvinder, der er i en svær situation, så kunne vi jo være glade. Men der er intet, der tyder på, at dette er årsagen.

Kendskab skal holdes i live. Det ville være godt, hvis vi blev mere kendte. Vi vil gerne spørge, om du vil være med til det. Lidt længere inde i bladet har vi samlet en buket af muligheder for, hvad man kan gøre. Der er sikkert også andre muligheder, men her har vi lavet en liste over, hvad vi lige kunne finde på.

Vi vil ikke bare frem i medierne og ændre holdninger og give argumenter. Det vil vi også. Men vi vil også være lige dér, hvor nogen er i nød og gerne vil have hjælp. Dem vil vi gerne være tilgængelige for. For de har brug for os. Og rådgiverne er parate.

*Per Damgaard Pedersen
Formand for Retten til Liv*

En stor TAK for hver en gave til arbejdet!

I forbindelse med vores sær-indsamling til valgplakat kampagnen i juni måned modtog vi godt 61.000 kr. Vi vil gerne udtrykke vores store taknemmelighed over offerviljen fra vores fantastiske bagland.

Vi vil minde om, at for at udnytte skattefradraget skal vi have dit CPR-nummer. Send det gerne direkte til regnskabsføreren på:

mail: bodilfomsgaard@gmail.com.

Kontingent for 2016 vil blive opkrævet i januar 2016.

Vi vil opfordre til at benytte PBS betaling.

Læs mere om de forskellige muligheder for betaling på vores hjemmeside:

www.rettentiliv.dk/kontakt/giv-et-bidrag/

*Med venligheden
Bodil Fomsgaard, regnskabsfører*

Folkebylden og folketingsvalget

■ v. Mads Dahl, stud. lingvistik og med i aktionsudvalget

I juni pirkede Retten til Liv igen til den danske folkebyld, hvilket forårsagede forargede smerteudbrud omgående. Med tre valgplakater formidledes helt klare budskaber om, at det ufødte barns sag skulle afgøre, hvor man satte sit kryds. Med 1.200 plakater i en snes byer og med en hjemmeside med 127 folketingskandidaters holdning til abort var vi med til at sætte dagsordenen i en tid, hvor alle bejlede til vælgernes opmærksomhed.

At plakaternes pointe blev bemærket - og benægtet - kom konkret til udtryk i Aarhus. En plakat, som med fire mennesker i alderen fra foster til farmor stillede spørgsmålet: "Hvor mange mennesker ser du?", fik folk op at kravle i lysmasterne, hvor der med graffiti blev sprayet et fedt '3', og på en anden plakat var fosteret sprayet over af kvindesymbolet.

At abort er et emne, som skaber røre og oprørte udmeldinger, sås også i spillet, som omgærdede hjemmesiden, stemforlivet.dk. Selv om samtlige kandidater havde fået spørgsmålene tilsendt flere gange flere måneder inden valget,

og selv om partimedlemmer normalt fritstilles i etiske emner, glimrede SF, Liberal Alliance, Venstre og Alternativet ved sit fravær, hvor kun henholdsvis 2, 1, 0 og 0 kandidater valgte at deltage. Og efterhånden som medierne begyndte at sætte fokus på hjemmesiden og nogle af kandidaternes udmeldinger, kom flere af dem krybende med ønsket om at få sine svar slettet.

Det meste var blevet nøje planlagt inden valget, og plakaternes lovlighed var blevet sikret. Alligevel endte et par håndfulde kommuner med at sende pålæg om fjernelse af plakaterne til os med juridiske begrundelser, som afspej-

lede en klar politisk holdning og ikke en objektiv vurdering. Plan B kørt derfor i stilling, og i flere byer adopterede politikere vores plakater, så de kunne blive hængende. Tak til de KD-kandidater, der kom os til undsætning i denne knibe og trodsede frygten for, at aborttemaet skulle skygge for deres politik.

Kampagnen afdækkede taberemnet og afslørede tabuet. Generelt kom - ligesom med Korsmarken - især alt det juridiske ved kampagnen i mediernes fokus og ikke selve sagen. *Men jeg er overbevist om, at aktionen har været med til at redde liv og rykket ved tavse beskuers holdninger.*

Kampagne der udfordrede mænd

Det kunne ligne dårlig planlægning fra Retten til Livs side, at Fars Dags kampagnen og Valgplakat-kampagnen faldt nogenlunde samtidig. Tidspunktet for valgets udskrivelse havde vi imidlertid ingen indflydelse på og heller ikke Fars Dag, som ligger fast den 5. juni. Det var mere end oplagt at fyre vores videokampagne af op til denne dag med netop fædrene som målgruppen.

Elin Donskov, som var leder for Fars Dags udvalget, mener, at sammenfaldet var en fordel: *"Det ene tog ikke noget fra det andet; tværtimod: den ene kampagne boostede den anden. Vi kan ikke gøre for meget. Hver gang vi er synlige, ændrer det noget. Nogen blev nået via TV og biografreklamer, andre via plakater".*

På spørgsmålet, om hvad der var det vigtigste ved denne kampagne, svarer hun: *"Det vigtigste er altid at få sat det tabufyldte tema på dagsordenen. Det er ikke mindre tabufyldt for mænd end for kvinder. Hvis der skal flyttes holdninger, er der kun én vej: at vi bliver ved og ved med at gentage vores ærinde".*

Bestyrelsesmedlem Anders Rønn er aktiv på Retten til Livs Facebook, hvor der jævnligt bringes videoer og artikler, som støtter kan viderefremme/dele på nettet og derved nå længere ud. Om Fars Dags kampagnen udtaler han: *"Det var en stor succes, og alene den video, vi havde uploadet på vores side, nåede ud til over 30.000 mennesker. Næsten 200 mennesker delte videoen på deres personlige profil, og på denne måde nåede videoen langt ud i de danske hjem. På YouTube blev den afspillet ca. 3000 gange. Kampagnen blev diskuteret intenst, og der var naturligvis nogle, som mente, den var kvindeffendisk, undertrykkende og moraliserende. Den reaktion møder vi desværre ofte. Men langt de fleste kommentarer var fulde af taknemlighed*

over kampagnens omsorgsfuldhed og dens positive tilgang til de seje fædre, som kæmpede for deres børn, og som derfor fortjener vores respekt og anerkendelse".

Idéen med en videokampagne til mænd blev født i aktionsudvalget og reklamespottet udarbejdet af Brand Experience Designer Carsten Herholdt. Dansk Reklamefilm godkendte i første omgang videoen til visning i bl.a. Nordisk Bio, men trak siden tilladelsen tilbage. I stedet havde FS2-reklamer mod nok til at bringe reklamevideoen i deres biograf (med næsten samme tilskuertal), og også TV2 fastholdt reklamen på trods af indsigelser, så seere på TV2 sport og TV2 Zulu samt TV2 i ugen op til Fars Dag jævnligt fik reklamen at se.

Reklamespot er dyre, og denne kampagne havde ikke været en økonomisk mulighed uden en stor velvilje - og pengegave - fra et ægtepar, Hanne og Søren Toft Jensen, som har et brændende ønske om at gøre en åndelig forskel i Danmark med deres penge. Vi er dem meget taknemmelige! Søren Toft Jensen svarer på spørgsmålet, hvad der fik dem til at støtte kampagnen: *"Vi syntes, det var en god idé at tage fat i manden; undersøgelser viser jo, at det ofte er manden, der presser kvinden til abort. Og ChooseLife videoen fra 2013 viste også, at den slags har en stor gennemslagskraft. Pengene er med andre ord godt givet ud, synes vi".*

ehw

MAND DIG OP, FARMAND!

■ v. repræsentantsskabsmedlem Brian Christensen, landssekretær i Evangelisk Luthersk Netværk og præst

I forbindelse med Retten til Livs videokampagne omkring Fars Dag var der flere i Retten til Livs skriverkorps, som sendte indlæg til aviser om temaet, men kun ganske få fik noget igennem. Her bringer vi en af dem, der ikke kom igennem nåleøjet.

Billedet af Gud som vores Fader, henter sin styrke i den erfaring, som langt de fleste mennesker har: Min far passer på mig, min far forsvaret mig, min far er god, rar og venlig. Det er naturligvis ikke alle børn, der får den erfaring, for menneskelige fædre svigter nogle gange og gør deres børn ondt af forskellige grunde. Men det rækker ikke ved vores forståelse af, hvad en god far er. Vi har en intuitiv fornemmelse for, hvad et barn bør forvente af sin far, nemlig omsorg, kærlighed og beskyttelse.

Det er denne forventning, som pludselig bliver problematiseret, når talen falder på abort. Det er næsten altid kvindens ansvar og kvindens ret, som bliver bragt i spil, når den fri abort er til debat. Alt for sjældent nævnes der noget om mandens ansvar eller ret.

Politisk kommentator Peter Mogensen var lige kommet sig oven på sin skilsmisse, og så blev han far. Han fortæller om sin oplevelse til "Alt for damerne" (feb. 2014). Moren var en kvinde, han knap nok kendte, og graviditeten var "mildt sagt ikke planlagt". Selvom han og moren aldrig havde været forelskede og formentlig aldrig ville blive det, ville Peter Mogensen alligevel være der for sin datter og give hende en sammenhæng i noget, der ellers virkede usammenhængende. Her var der en mand, der tog sit ansvar som far alvorligt, selv i en vanskelig situation.

Ligesom der skal to til at danse tango, så skal der to til at lave et barn. Graviditet og barnefødsel er trods alt endnu ikke blevet helt automatiseret med inseminering og kunstig befrugtning. Derfor er der grund til at spørge til mandens rolle, når en kvinde bliver uønsket gravid. For selvom en mand ikke bærer barnet i sig, så er han fra befrugtningsøjeblikket blevet en far, ligesom kvinden er blevet en mor. De to forældres DNA-materiale er blevet blandet og sat sammen til et nyt menneske.

Måske er der nogen, der vil påstå, at man først bliver far, når barnet er født, men det giver jo ikke mening, at man kan tale om en vordende mor og ikke en vordende far. Derfor må også den vordende far tage ansvaret på sig; det er for let at sige: "Du bestemmer selv, om du vil have det".

Der er desværre alt, alt for mange beretninger om mænd, der har presset deres kvinder til abort og truet med at forlade hende, hvis ikke hun fik en abort. Statistikker viser samme tendens. Den slags form for egoisme er utålelig. Det dilemma, som manden dermed sætter kvinden i, er så langt fra, hvad man bør forvente af en ordentlig mand. Det er sjældent dem, der må leve med de psykiske eftervirkninger. Det kan være så bekvemt at kunne slippe for ansvar og besvær. Men samtidig mister man også værdighed og selvrespekt.

Hvis der bliver givet den nødvendige støtte og opmuntring fra netværk og samfund til vordende forældre, så kan både mor og far få mod til at træde ud i det, som de ikke kan overskue alene. Og hvis vi bliver bedre til at fortælle den gode historie om glæden ved at blive og være far, så vil der blive flere, som vælger livet for deres ufødte barn.

48-årige Peter Mogensen blev far til sit fjerde barn den 2. januar 2014, og da han dagen efter fødslen stod på hospitalet med sin lille datter i armene, tabte verden tempo. "Da jeg først stod der, tænkte jeg: 'Hold kæft altså, det er jo helt vildt, det her'. Så forsvandt noget af det der kunstige og specielle omkring omstændighederne: At det ikke var planlagt, og at moren og jeg aldrig havde været et par - det hele blev sgu ret ligegyldigt, for jeg blev bare så glad!"

"Selvom en mand ikke bærer barnet i sig, så er han fra befrugtnings-øjeblikket blevet en far, ligesom kvinden er blevet en mor."

Hvad kan jeg gøre?

Vær med til at gøre ABORTLINIEN kendt!!

'Bare jeg havde snakket med jer, før jeg valgte abort!'
Ordene kommer stille fra en kvinde, der har det svært efter sin abort, og som først nu i sorgen har fundet Abortlinien. Mange af de kvinder, der overvejer abort, er i tvivl, og netop dem er Abortlinien til for at hjælpe. Abortlinien får 2 - 3 henvendelser hver dag, og fra disse samtaler/brevkontakter ved vi, at dette at blive hørt og forstået i sin kaotiske situation giver overblik og mod til at vælge med hjertet og gå ind i det ukendte og nye på trods af 'al fornuft'.

15.000 kvinder får hvert år en abort. Vores ønske er, at mange flere af dem må lære Abortlinien at kende og tage kontakt, inden de når så langt. Hver aften sidder en rådgiver klar ved telefonen, og brevkassen besvares både direkte og anonymt. Vi ønsker, at disse stærke ressourcer må blive brugt meget mere!

Du kan også være med til at gøre Abortlinien kendt! Se her hvordan:

1 Hav altid Abortliniens visitkort på dig

Bestil en stak visitkort på hjemmesiden, del dem med dine venner, sæt dem på opslagstavlen på kollegiet, læg dem i læsesalen på dit studiested, på biblioteket, i cafeen eller i kantinen. Sørg på den måde for, at alle i din omgangskreds kender Abortlinien. Så er hjælpen aldrig ret langt væk, hvis man behøver den!

15 frivillige brugte en lørdag i juni på at uddele Abortliniens informationspjece til studerende i Aarhus.

2 Del Abortliniens informationspjece ud i et boligområde med mange unge.

Slå jer sammen et par stykker fra menigheden eller andet netværk. Find en aften eller en lørdag formiddag, hvor mange kan. Find ud af, hvor i jeres by der bor unge/studerende og lav nogle ruter. Bestil et par kasser med Abortliniepjecer. Inviter alle jeres venner og brug meningsfuld tid på at dele Abortliniens pjece ud til unge i jeres område.

Birgitte, rådgiver på Abortlinien:

"Abortlinien er vigtig, fordi rådgivningen giver mennesker mulighed for det meget meget vigtige, det er, at blive mødt og hørt - at kunne tale frit og åbent og blive anerkendt og forstået!"

3 Sæt en annonce i din lokalavis

Lav en indsamling i din kirke, bibelgruppe eller ungdomsforening og brug pengene til annoncering i en lokal gratisavis. På hjemmesiden ligger en farveannonce i to formater klar til at downloade. Få evt. samtidig en omtale af Abortlinien på avisens sider - et læserindlæg eller en beretning fra Abortlinien. Kontakt os, hvis du har brug for hjælp i processen.

I Skive er en indsamling på 5000 kr. dette efterår blevet omsat til 11 ugers annoncering i den lokale ugeavis. Samtidig tilbyder en af Abortliniens rådgivere, der bor i lokalområdet, at fortælle om Abortlinien til avisen.

4 Brug klistermærket, der kan sidde overalt

Sæt Abortliniens klistermærke på din bærbare, din postkasse eller i din bilrude! Vær med til at gøre Abortlinien kendt i bybilledet. Bestil klistermærket på hjemmesiden.

5 Brug facebook

Besøg Abortliniens Facebookside. 'Like' siden og del de opslag, der kommer. Du kan også lave din egen kreative grafik om Abortlinien - om at der er nogen, man kan tale med, hvis man er uventet gravid eller søger efter en abort - og del den med dine venner. Find inspiration i Abortliniens brevkasse eller på abortbarnet.dk

Kombiner gerne forskellige initiativer, så de kan spille sammen. Skriv, hvis du har brug for hjælp.

Kerstin Hoffmann, kommunikationssekretær, web@rettentilliv.dk

Gode hensigter omsat til handling

5000 abortlinie-pjecer delt ud blandt studerende i Aarhus

I juni måned blev 5.000 Abortlinie-pjecer delt ud på en lang række kollegier i Aarhus. Det var Anette og Thomas Bisgaard, der stod for arrangementet.

"Det var fedt, da vi blev spurgt, om vi ville stå for at få delt nogle pjecer for Abortlinien ud i Aarhus", fortæller de to. "Tit kan man tænke: 'Jeg vil gerne være med i kampen for de ufødte! Men hvor skal jeg begynde?' Dette var en god mulighed for os. Det var en god konkret måde at kæmpe for de ufødtes ret til livet på, uden at man behøvede gå ind i alenlange diskussioner på facebook, som kan føles, som om man ikke kommer nogen vegne. I praksis var det en relativt simpel opgave. Vi undersøgte, hvor i byen kollegieboligerne lå og lavede nogle ruter. Den største udfordring var at finde frivillige til at hjælpe. Kommer

man i en forening, vil det være oplagt at gøre det til et foreningsprojekt".

Anette og Thomas havde inviteret til dagen gennem en 'begivenhed' på facebook, og omkring 15 frivillige mødte op. Dagen startede med en andagt og en forfriskning, og så blev folk sendt ud. De næste to - tre timer blev ca. 5.000 pjecer delt ud.

"Det var meget opløftende at være med til, da hver enkelt pjece har potentialet til at lede en mor i en ulykkelig situation hen til nogle mennesker, som sidder klar til at hjælpe. Vi kan helt klart anbefale andre at gøre noget lignende i deres by", slutter Anette og Thomas. "Igennem det hele, var det også betryggende at vide, at det ikke er en sag, vi kæmper alene, men at vi kan bede Gud være med i arbejdet, så at de mennesker, som står over for et livsforanderende valg, kan vide, at der er nogen, som vil hjælpe". - kh

Torben, Rådgiver på Abortlinien:

"Det er vigtigt, at sårbare, ofte direkte eller indirekte pressede kvinder, har et sted at henvende sig, da deres følelsesmæssige problemer omkring aborten ofte ikke tages alvorligt, hverken af kæresten, familien eller egen læge".

"Jeg føler et behov for at handle og advare"

Anette* på 32 år bor i København og har flittigt bestilt materialer på hjemmesiden. Hun fortæller her - til inspiration for andre - hvordan hun bruger de forskellige materialer.

"De informative Abortliniepjecer lægger jeg i kirken, hvor jeg kommer. Der kommer mange til gudstjenesten, men også mange turister. Jeg afleverer også pjecer og visitkort på vores bibliotek, hvor de bliver anbragt sammen med andre pjecer. Min mand tager pjecer med på den cafe, hvor han arbejder. Han placerer dem på bordene i cafeen, og de bliver læst og forsvinder hurtigt. Her kunne man også benytte visitkortene.

Klistermærkerne bruger jeg inde i byen - tæt på busstoppesteder, tæt på uddannelsessteder, tæt på Fakta, Netto, Føtex, hvor mange kommer forbi. Normalt kli-

ster jeg dem bare på et rør, hvor de sidder fast og godt. Og så sidder der et klistermærke på både min og min mands cykel - det er også en slags målretning." **Det, der driver hende,** fortæller hun, er, at hun i sin familie og på egen krop har mærket abortens konsekvenser. Først var der morens aborter, og for 12 år siden fik hun selv en abort. Begge dele havde en meget negativ mental indvirkning på hende, og i dag er hun kommet

til en erkendelse af, at det var forkert. Derfor føler hun et behov for at handle og advare andre kvinder og håber også dermed at være med til at redde liv. "Jeg er blevet mere glad og livfuld, efter at jeg begyndte at dele materialer ud om Abortlinien", slutter hun.

*Anette ønsker at være anonym, men redaktionen er bekendt med hendes rigtige navn.
- ehw

ABORTBARNET.DK, marts 2015:

"Kære lille du. Jeg glemmer aldrig, da jeg vågnede op efter aborten. Det første, jeg ville, var at græde, men jeg var tom. Jeg vidste bare, at det var en fejl. Jeg bærer rundt på en kæmpe sorg, men er også rasende. Jeg ved godt, at han presede mig, men i bund og grund var valget mit. Og jeg traf det forkerte valg... og det brænder mig op indeni".

The Giver

Amerikansk film fra 2014 med bl.a. Meryl Streep i en af hovedrollerne.

■ v. cand. theol. Søren Stidsen

Forestil dig, at du lever i et samfund, hvor der ikke er nogen konflikter mellem mennesker, hvor alle er lige og har det godt. Hvor alle har en plads, og hvor der bliver passet særligt godt på dem, der er for svage eller gamle til stadig selv at bidrage til samfundet.

Forestil dig, at du lever i et samfund, hvor sandheden bliver undertrykt af et kollektivt selvbedrag. Hvor det anderledes, det man ikke forstår, er farligt og derfor bliver fjernet.

Hvor dette særlige sted for de svage er et sted, man ikke kommer tilbage fra, og som ingen ved hvor ligger.

Forstil dig, at du er den eneste, der ved, at prisen for det perfekte samfund er, at mennesker bliver umenneskeliggjort.

Det er Jonas' situation. Han vælges til at være den nye "Receiver of Memories", en særlig person, der ved, hvordan verden var engang, og som skal

rådgive lederne, så fortidens fejl kan undgås, og det perfekte kan bevares. Han kan bare ikke leve med det, han lærer, efterhånden som virkeligheden går op for ham. Men hvordan overbeviser man mennesker om, at dét, de har lært er acceptabelt og godt, i virkeligheden er ondt?

Sjældent er sandheden blevet sagt så tydeligt i en biograffilm, som Jonas formulerer den, da et lille barn slås ihjel:

"They hadn't eliminated murder, they just brought it home and called it by a different name." (De havde ikke afskaffet mord; de havde bare legitimeret det ved at kalde det noget andet).

Hvis det lyder som en problemstilling, du kender, så se "The Giver".

Den første gang, jeg så den, var den god. *Da jeg så den én gang til, efterlod den mig forfærdet, rystet i mit inderste, for jeg genkendte både problemstillingen og mit samfund.*

Afsløringen af abortklinikkens kynisme har rystet USA

Planned Parenthood (PP), som er USA's største abortudbyder, er blevet afsløret i kynisk salg af fosterdele til medicinalindustrien. Med skjult kamera er det lykkedes en amerikansk Pro Life-organisation at optage en række samtaler, hvor højtplacerede personer i PP med uhørt kynisme afslører, hvordan de systematisk bryder loven. Indtil videre er 10 af disse videoer sendt ud i offentligheden, og sandsynligvis er mindst 2 mere på vej.

Interviewerne giver sig ud for at være interesserede kunder, og en direktør for PP forklarer, hvordan organisationens abortlæger tilpasser abortproceduren, så man kan indsamle specifikke organer intakt, og hvad prisen er. Jo mere efterspørgsel, jo højere pris. En tidligere ansat har afsløret, at ledelsen forlangte, at man skulle høste så mange fosterdele som muligt ved et abortindgreb med henblik på salg; mødrene fik som oftest ikke kendskab til dette.

Der er altså tale om afsløringen af tre lovovertrædelser: Salg af fosterdele, ændring af abortmetoden med henblik på at høste bestemte organer, og undladelse af at hente tilladelse fra den aborterede kvinde til at høste organer fra hendes ufødte barn.

Ikke bare de kriminelle handlinger fra PP har skabt enorm forargelse og debat i USA - det var det mest debatterede

emne på Facebook hen over sommeren. Men også afsløringen af hykleriet fra en forening, der slår sig op på at sætte omsorgen for kvinder over alle andre hensyn har vakt harme. Virkeligheden viser, hvordan det er kynisme og grådighed, der motiverer den øverste ledelse i en organisation, som kaldes en non-profit-organisation. De har øget deres indtjening betydeligt, så de i 2014 havde et nettooverskud på 127 mio. dollars og en samlet formue på 1,4 milliarder dollars.

Obama ignorerer det krav, som er rejst fra mange sider: at han stopper det årlige tilskud til PP på over 500 mio. dollar. Måske kan det ikke undre så meget, når man ved, at ikke alene er han en varm tilhænger af fri abort; han fik også 15 mill. dollars fra PP til sin valgkampagne i 2012.

-ehw

✧

"Virkeligheden viser, hvordan det er kynisme og grådighed, der motiverer den øverste ledelse i en organisation, som kaldes en non-profit-organisation."

✧

Ved årsmødet i marts blev to nye valgt ind i bestyrelsen - ingen gik ud - og de fortæller her om sig selv og deres motivation for at arbejde med.

Jens Vindum

Jeg hedder Jens Vindum, er 60 år og gift med Birgitte. Sammen har vi 3 voksne sønner.

Jeg er uddannet maskinmester. Sejlede efter endt uddannelse nogle år, men det er godt nok mange år siden (dog ikke i sejlskibenes tid). Jeg har de sidste 5 år været administrationschef i Sømandsmissionen, og før da var jeg forstander på henholdsvis Svendborg Søfartsskole og Nordsjællands Efterskole.

Mine største fritidsinteresser er at windsurfe, men det bliver desværre

ikke til så meget. Om vinteren spiller jeg bordtennis sammen med nogle andre gamle gutter i Vejle Bordtennis-klub, hvor jeg desværre taber væsentligt flere kampe, end jeg vinder - men sjovt er det.

Jeg har altid haft stor respekt for Retten til Liv, som leverer en ofte upopulær, men nødvendig stemme for de ufødtes ret til livet. Læsning af Børre Knudsens bog, "En præst og en plage", samt at se en portrætfilm om ham har gjort stort indtryk på mig og bekræftet mig i Retten til Livs betydning. Derfor var det også en glæde for mig at blive spurgt om at gå ind i bestyrelsen.

Jakob Christensen

Mit engagement i sagen mod abort, startede, tror jeg, da jeg for cirka 15 år siden i en undervisningssituation på Rydhave Slots Ungdomsskole sammen med eleverne så filmen "Dead Man Walking". Filmen handler om en morder, der har fået dødsstraf. Til sidst bekender han sin synd, og jeg førte en debat med eleverne om, hvorvidt det var i orden at slå denne morder ihjel.

Eleverne parlementerede frem og tilbage, og den overvejende del af gruppen havde klart holdningen, at man ikke skulle slå manden ihjel, fordi man ved dette begik et overgreb, som "ikke var bedre, end det han havde gjort". Ved timens afslutning sagde jeg så: "Husk nu alt det, I i dag har sagt som argument for, at man ikke skal slå ham ihjel - for næste gang vi mødes, skal vi snakke om abort".

Siden da har mit hjerte blødt mere og mere for de ufødte. Af og til er dette løbet over i indlæg i avisen, og da jeg blev spurgt, om jeg ville lægge kræfter i Retten til Livs bestyrelse, takkede jeg ja.

Derudover er jeg temmelig almindelig af udseende, men har dog en stor hage som kendetegn. Jeg er 42 år gammel, gift med Jane på 21. år, og vi har 4 børn i alderen 10 til 18. Oprindeligt uddannet teolog, men aldrig ordineret. Arbejdede først et par år på Rydhave Slots Ungdomsskole, dernæst et par år i Thy på Svankjær Ungdomsskole og fra 2006 som forstander på Tommerup Efterskole. Fra 1. januar forstander på Dybbøl Efterskole ved Sønderborg, hvor både min kone og jeg kommer fra. Jeg er "generalist", glemmer detaljer, kommer aldrig til at skrive en Ph.D, men har til gengæld hcp. 3 på golfbanen.

En verden til forskel på, om abort er en dårlig idé, eller det er forkert!

✦ Endnu et bidrag til serien med argumenter omkring fri abort.

Hvis vi ønsker at stå stærkt i vores holdning til abort og være i stand til at forsvare den, så må det første skridt være at stille os selv dette spørgsmål: Hvorfor synes jeg, abort er så forkert, at jeg ønsker, at det skal være forbudt og strafbart?

For mig er svaret: 1. Vi ved, at fosteret er levende, fordi det vokser. 2. Vi ved, det er et menneske, fordi dets forældre er mennesker, og det har menneskeligt DNA. 3. Alle levende mennesker har lige stor værdi og ret til livet. Dette er kernen i min argumentation.

Når vi først er sikre på, hvad vores holdning bygger på, så er udfordringen at formidle dette budskab, og det er vi ikke altid lige gode til. I vores forsøg på ikke at fremstå for firkantede eller ensporede falder vi ofte i den modsatte grøft, hvor vi ikke rigtig kommer ind til kernen, men bare mudrer lidt rundt i periferien og i sidste ende efterlader folk med et forkert indtryk af, hvor vores fokus ligger i abortsagen.

1. "Abort skader kvinder"

Mange kvinder får psykiske eller fysiske mén efter en abort, og det skal selvfølgelig ikke skjules. Tværtimod skal det frem i lyset ikke mindst for de kvinders skyld, som udsætter sig selv for indgrebet. Men som argument for, at abort er forkert, duer det ikke. Der er mange ting, der skader kvinder, men som alligevel skal være lovlige og op til den enkelte. Rygning kunne være et eksempel. Man

kunne også spørge sig selv, hvad hvis det var omvendt? Hvad hvis abort rent faktisk gavnede kvinder fysisk eller psykisk? Ville jeg så ændre holdning og gå ind for abort?

"... abort har en voldsom skadelig virkning på kvinder og på samfundet. Men det er jo bare symptomer. Selve sygdommen er den forbrydelse, vi begår, når vi med loven i hånd tager livet af uskyldige små mennesker."

Hvis vi lægger vores fokus i abortsagen på kvindernes ve og vel, kan det let komme til at klinge hult og bedrøveligt og styrke den udbredte misforståelse, at vi ønsker at begrænse kvinders valgmuligheder, fordi vi tror, vi bedre end hun ved, hvad der er godt for hende. Med andre ord, det, folk hører os sige, er: "Abort er en dårlig ide." Det, vi derimod ønsker at kommunikere, er: "Abort er forkert!" Og der er en verden til forskel.

2. "Abort skader samfundet"

Det kan være interessant at se på, hvordan abortlovgivningen påvirker vores samfund på et overordnet plan. Det kan være med til at afsløre, at abort har en pris, få folk til at tænke over sagen og forhåbentlig finde frem til den sandhed, vi ønsker at udbrede.

Men argumenter som: "Det er den fri aborts skyld, at vi ikke har unge nok i samfundet til at forsørge alle de ældre", eller: "Der er så mange barnløse, som kunne have adopteret danske børn, hvis ikke de alle blev aborteret", er dybest set irrelevante for, om abort i sig selv er rigtigt eller forkert.

Jeg er overbevist om, at abort har en voldsom skadelig virkning på kvinder og på samfundet. Men det er jo bare symptomer. Selve sygdommen er den forbrydelse, vi begår, når vi med loven i hånd tager livet af uskyldige små mennesker. Lad os fokusere på sygdommen og behandle den. Så skal symptomerne nok forsvinde af sig selv.

Nekrolog

Forfatteren Poul Hoffmann døde den 18. juni 2015, 87 år gammel. Jens Lomborg, præst ved Skjern Bykirke, bringer en tak for hans betydningsfulde indsats, også for de ufødte.

Kære Poul!

Danmarks ufødte børn har med din bortgang mistet en markant profetisk røst. En kærlighedens, livets og evighedens røst. En systemkritisk røst af den sjældne slags - båret af sandhed og kærlighed.

Når jeg spejder ud over kirkelivet i Danmark lige nu, er det svært at finde nogen, som taler med samme røst; og det gør mig beklemt og urolig på kirkens vegne. Hvor blev profetrøsten af? Hvem tør sige det, som må siges? At livet er Guds gave, allerede i livmoderen.

Du rev sløret fra generationers øjne, når det gjaldt fri porno, fri sex, fri abort. Hvem skal nu afsløre dæmonien, mørket og lidelsen? Og kirkens skæbnesvangre tavshed? Som du sagde: "Tidsåndens mørke tåge har efterhånden trængt sig så langt ind i kirken, at man ikke ved, om man skal lukke vinduet op eller i for at blive fri for den".

Kære Poul, med din bortgang er det, som om vi med ét slag er blevet fattigere, som nation og som kirke. Vi er ladt i stikken uden nogen til at vise os vej i et nyhedens, antikristent vildnis. Du ville nok være uenig i dette, og i stedet rette vores opmærksomhed mod Skriften: "Den, der

har øre, skal høre, hvad Ånden siger til menigheden."

Kære Poul, du var et menneske med et stor viden på mange fagområder: religionshistorie, arkæologi, psykologi, biologi, teologi - bare for at nævne få. Der er ikke mange af din kaliber i hver generation.

Kære Poul, vi er mange, der føler et stort tab. Men midt i sorgen mærker vi håbet sprudle. På trods af løgn og forfald, er der al mulig grund til optimisme, for Jesu genkomst er verdens håb. Det blev du aldrig træt af at minde os om:

"Kristus kommer ikke for at tage noget fra nogen, undtagen sorgen og lidelsen, synden og døden. Alt, hvad der er sand og ægte glæde ved i denne verden, alt, hvad der virkelig fortjener navn af kærlighed, skønhed, godhed, sandhed - det kommer han selvfølgelig for at give os for evigt. Det er ham, der har skabt det alt sammen, det er ham, vi har det fra, og han tager ikke sine gaver tilbage".

Æret være dit minde!

Poul Hoffmanns sidste officielle optræden var ved Retten til Livs årsmøde i 2013.

